

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre . . . 1 frt 25 kr. = 2 kor. 50 fill.
Félévre . . . 2 . 50 . = 5 . . .
Egész évre . . . 5 . . . = 10 . . .

Megjelenik minden szerdán és szombaton

Egyes szám ára 7 kr. = 14 fillér.

Egyes példányok Groszman J. antiquar üzletében, Polacsek V. és Groák I. dohány-tűzsdéjében, Groszmann J. Gubás F. és Hesz Jenő fűszerkereskedésében kaphatók.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG:
hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők:

Városháztér 10. szám.
Szerkesztő otthon van minden nap délután 4—5 óráig.

KIADÓHIVATAL:
hova a nyiltterek, hirdetések és előfizetési díjak, valamint reklamációk küldendők:

Wesselényi és König
könyvnyomdája
Deák-utca (színház-épület).

POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP.
A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Miért kell szervezkednie a függetlenségi pártnak?*)

Budapest, 1893. febr. 27-én.

A reakció megmozdult. Éles karmait kinyújtotta és csak alkalomra vár, hogy húsunkba mártsa. Magyarországon minden igaz magyar hazafinak, ha szereti hazáját, csak egy vágya lehet: függetlenné, szabadnak látni e szép országot. Ha a függetlenség bajnokai talpra állnak, a reakció sötét, rejtelmes alakjai nem fogják merészelné, hogy a gyilkot a magyar nemzet szívébe döfjék. Ha minden hazafi kezét fog, soha se ismétlődhetik többé a 48—49-iki gyászos korszak. Ne nézzük tétlenül az idők folyását, ne vesztegeljünk közönyösen nap-nap után, hanem szervezkedjünk.

A reakció titkos kamrájából ki-kidugja rémes, bozontos fejét, néha egy fekete szellem, csontujával fenyegetve felénk. Tartománynyá akarnak degradálni! Hallottátok ezt polgártársak!? Igen, mert azt hiszik, hogy a magyar meg van elégedve sorsával, neki még a 67-iki rongyfoszlány is sok, a testét befödik még ezek, letépik rólunk és bilincset vernek lábainkra, lakatot szájunkra. Fenyegetőznek, hogy megnyirbálják meglevő cselekedt jogainkat és a sajtószabadságot akarják megszorítani. No még ez kellett, hisz akkor az egész hon tapra áll, hogy e jogtiprást megakadályozza. A cenzura titokban már is működik. A mi budapesti svaregelb főkapitányunk, ki talán vaskorona rendre áhítozik, betiltotta a népszínházban a Kossuth kuplét. Hát már ennyire mentünk, ennyire süllyedt a politikai közmorál, hogy Kossuth nevét ajkainkra se szabad vennünk büntetlenül? A ki ezt „önfelelt állapotban“ megcselekszi, azt vasra verik, mint a temesvári önkéntest. Szomorú dolog ez! Ennyire hozták Magyarországot Tisza Kálmán és Szapáry Gyula 18 éves rémuralma.

Pénzünket a hadügyi moloch gyomrába visszük évről-évre, nyelvünket a közös hadsereg tisztjei (tisztelet a kivételeknek) nem respektálják, nemzeti szent jelvényeinket a sárba tiporják, jogainkat soha el nem ismerik, és mi türeink, mint a bibliai Jób. Aztán a türelmes magyarnak végig huzzák a mézes madzagot a száján, hogy a sok keserű falat utóízét ne érezze oly nagyon. Adnak neki egy mézes madzagot fő és székváros czimen, de csak a madzagot, mert méz nincs rajta. Vagyis fő és székvárosunk van ugyan, de a király egy esztendőben kétszer látogat el ide — két napra. Rossz tanácsadói elfordíták nemes szívét a magyar nemzettől, attól a loyális magyar nemzettől, mely „pro rege vitam et sanguinem volt kész inkább meghalni, semhogy a dinasztia a végromlás veszélyének kitegye. El van az feledve mind, ismét letört bimbó vagyunk, uszunk a víz felületén — és nem panaszkodunk, hanem türeink.

Azonban mindennek van határa, a türelmünk is kell, hogy elfogyjon. Az ellenzék, illetve Apponyi közjogi alapon álló ellenzéke folyton szervezkedik, miért marad tétlenül az ország egyik nagy pártja, a függetlenségi és 48-as párt? Szatmárt megalakult, s nagy lelkesedést keltett megyszerte. Szervezkedjünk, lépünk sorompóba, bár még nincs nyakunkon a veszély hada, de nem sza-

bad megvárni, míg ajtónk előtt lesz, hanem impozáns tömörülésünkkel mutassuk meg, hogy a magyar nemzet a Kárpátoktól az Adriáig csak egyet akar és egyet érez:

„Hazánk függetlenségét és szabadságát.“

Polgártársak fel, szervezkedjétek!

Karcsfalvi.

A kultur-egyesület és a miskolczi társadalmi élet.

Soltész N. Kálmán főpolgármester nem zárkózik el az eszmék elől, sőt igyekezik azoknak életet adni tevékenységével, a város javára irányzott törekvéseivel. Legközelebb is bizonyosságát adta ennek, midőn a dr. Genesi Soma által beadott indítvány tárgyalására két ízben is értekezletet hívott össze Fajdalom, hogy egyik mint másik értekezletnek eredménye az eredménytelenség lett. És miért? Mert az értekezlet minden tagja, magától a főpolgármestertől kezdve egy volt meggyőződve, hogy először olyan kulturegyletre, amely az indítványozó tervez. nincsszükségünk; demásodszor oly alakban azt nem is lehetne létesíteni. Nem kételkedünk, hogy az indítványozó magasabb eszméktől áthatva, Miskolcz műveltségének színvonalát, szellemi életének elevenségét óhajtott volna ez által is emelni, azonban számba nem vette, hogy az a kontingens, mely Miskolcz társadalmi életét alkotja, már most is úgy meg van terhelve a különböző kulturális egyesületek igényeinek teljesítésével, hogy meddő törekvés lenne és a hűt igazán a végletekig feszítenénk, ha újabb és épen még egy nagyobb igényű egyesület alakítására vállalkoznánk.

Az új egyesület alakításának indokai közül kiemelkedik különösen egy, hogy t. i. Miskolczon nincs társadalmi élet. Hát ez t. i. állítást csak egy rövid évfolyása is merően megczáfolja. Mert nincs hónap, nincs hét, ugyszólván nap, a melyen egyik vagy másik jótékony-sági, közművelődési egyesület választmánya vagy közgyűlése, az ezek határozata folytán rendezett összejövetelek, multságok, hangverseny, thea-estély, bálók, tavaszi táncmultságok alakjában igénybe ne vennék a közönség férfait s nőit egyiránt. Hát ez nem társadalmi élet? Csak egy pillantás a multba és a jótékony női szívek által teremtet társadalmi életből egész óriási rózsaláncot, koszorút tudunk fenni, melynek levelei a mi legújabb társadalmi életünknek is pihenő árnyat adnak és a melyeknek illata a társadalom lehető betegségeire üdítőleg hat.

A borsod-miskolczi példányóvoda legrégebbi a hazában. Alapítója báró Vay Miklósné, a főrendekháza elnökének dicső emlékü neje, a ki annak idején a megye székházának termében mint az Asszonyok egyesületének elnöke, országra szóló bálokat rendezett Miskolcz társadalmi életének a javára. Nemes példáját szent örökségül vették át báró Vay Béláné, Teleky Zsófia grófnő, özv. Pálta Jánosné és Xivkovics Emilné, a kik az árván maradt gyermekeket fölstedték az útférlől és szívök jóságával melengtetve, ruhát és táplálékot szereztek azoknak, nemcsak, hanem a nevelés áldásaiban is kívánták részesíteni. És ma is a nemes grófnő védszárnya alatt évenként 20—25 teljesen árva gyermek neveltetik fel Miskolcznak és vidékének. Hát ez nem társadalmi élet?

A ref. női fillér-egylet özv. Szathmáry Királyi Pálné szül. Plathy Ida urnő elnöklete alatt, kit Borsodmegye jótékony szellemének szoktak nevezni, oly eredményt mutatott fel, hogy

husz évi fennállását azzal ünnepelte meg, hogy egy teljesen ingyenes iskolát állított fel. Ez a nemeslelkű honleány, ki most gyöngékedve, özvegysége és családi vesztesége gyászán könnyezve, elvonulva él, még csak nem rég miskolczi kastélyban a tudomány, a művészet hírneves főnökeinek csarnokot nyitott és körében töltöztük most a Jókay párt, majd gróf Zichy Gézá, összehozva Miskolcz különböző osztályait, most egy jubiláris nagy színházi ünnepélyen, majd a vöröskereszt-egylet javára rendezett hangversenyen. Hát ez nem társadalmi élet?

A borsodmegyei árvaháznak, a ref. női fillér-egyletnek nemes versenytársai lettek csakhamar az evangélikusok és izraeliták nőegyletei. Később és legújabbban a szegény gyermekeket felruházó egyesület és a róm. kath. nőegyesület, mely kiválóan humánus intézetek élén ma is hölgyvilágunk legkiválóbb tagjai állanak, ugymint özv. Patay Gyuláné, Bartányi Gyuláné, dr. Szabó Gyuláné, Sebe Alajosné és dr. Grosz Józsefné urhölgyek. — Ki számolhatná meg azokat a jótékony napokat, órákat, a melyeket ezen tiszteletré méltó urnók a ruhátlan és éhező gyermekek fölsegélyezésére fordítottak. Ki azokat a könnyeket, a melyeket ezen egyesületek elnökei és tagjai már letörültek és ezekkel a könnyekkel szemben azokat a mosolyokat, melyeket a sápadt, fázó és éhező gyermekek ajkán fakasztottak? Hát ez nem társadalmi élet?

És mindegyik ilyen jótékony egyesület segítségével hívja most az ének, a dal, majd a zene művészeit, a múzsa embereit, hogy a nagy czélt közösen megoldani segítsék. Az év novemberétől kezdve június végéig örökös mozgalom van a különböző egyesületek és közintézetek kebelében, hogy egy-egy sugárt löveljenek ahoz a szellemi és erkölcsi világosságához, melynek alapja a szeretet, neve a humanizmus. Hát ez nem társadalmi élet?

Mit szóljunk a művészet egyik jelentékeny ágáról, a színészetről Miskolczon? A hétnek egy napján sem pihenve, nyitva van Thália csarnoka és a legtöbbször telt ház fogadja törekvő és elismeréssel működő színészeinket, a kik Shakespeare legnehezebb darbjaitól kezdve, a bohózatos operetteig, Bánk-bántól a Peleskei notáriusig és a mindennapi szellemi szükségét kielégítő, bár benső érték nélküli művekig mindent dicséretreméltó törekvéssel adnak elő a közönség gyönyörködtetésére? Hát ez nem társadalmi élet?

A dalegyesületeink estélyeket, a tanügyi kör felolvasásokat rendez. Mindkét szellemi tényező a tudománynak, a múzsáknak kíván áldozni és mindkettő arra van hivatva, hogy Miskolcz különböző elemeit összehozza. A dalestélyek a legkedvesebb emlékü esték közé soroztatnak; a dalegyesület az ország különböző nagy városaiból már többször koszorúkkal tért vissza. Hát ez nem társadalmi élet?

Az olvasó-egyesületek, a melyekben különböző szórakozásra, eszmecserekre bőven van alkalom és a melyekből, már gyakran az egész társadalomra kiható mozgalom eredt; a különböző nagyforgalmú pénzüntézetek, az általuk évenként adott segély-összegekkel. A testedzést és sportot előmozdító turista, athléta klub és korcsolyázó-egyesület, a kereskedelmi és iparkamara, a kereskedők, kereskedő-ifjak, iparosok egyesületei, a melyek felolvasást rendeznek, olvasó helyiségekkel bírnak, melyek külön-külön táncestélyt rendeznek saját egyesületeik javára, nem feledkezve meg a nő-egyesületekről sem, nem mind az eleven társadalmi élet tanúbizonyosságai-e?

*) Ellenzéki lapársainkat kérjük e cikkely felvételére.

Miskolcz két protestáns püspök székhelye is, az egyházkerületi gyűlések is itt tartatnak meg; mily hatalmas rugó! Ezek is a társadalmi életnek!

Nem az itta baj, hogy nincs társadalmi élet; sőt annyira van, hogy mint a gyümölcs-csel terhelt fát, épen a letöréstől félhetjük. Maholnap oda jutunk, hogy a társadalmi élet túltengése miatt a családi élet szentélye szenved rövidséget, pedig hát tulajdonképen mégis csak a család az alapja minden társadalmi életnek. A baj az, hogy legelőször a legfenségesebb eszme a hazaszeretet neve alatt a rideg politikai pártérdek, az igényeket korlátozni nem tudó és minden áron gazdaggá, vagyonossá lenni vágyó korszellem válaszfalakat huz nemcsak polgár és polgár, hanem a családok közé is. Az itt a baj, mely egész korunkat jellemzi, hogy kicsinyeljük egymást; a tekintélyt onnan számítjuk, ki mennyire gazdag és nem a munka után becsüljük, melyet kiki végez. Dehát az ilyeneknek, ha egy felolvasásomra eljönnek, elmondanám én is azt a történetet, amelyet Szokratesről olvastam a következőkben: Alkibiadesz, egy gazdag és büszke ifju, Szokratesz tanítványa volt; a nagymester az athenei már romlott társadalmi életet lelke egész hevével szeretete volna meggyógyítani. A gazdagságában elbizakodott volna Alkibiadesz egyszer a térképhez vezette és így szólott hozzá: „Mutasd meg nekem Görögországot! Alkibiadesz megmutatta. „Hol van Attika?” Kérdésmét Szokratesz. Az ifju megmutatta a határokat, a meddig tartomány terjedt. „És hol van Athéne?” Alkibiadesz csodálkozva bár engedelmesen mutatta meg a fővárost. „Már most mutasd meg a ti birtokotokat és szülőházadat, a melyekre oly büszke vagy!” Alkibiadesz megszégyenülve vette észre a célzást és némán nézett az örökké nyugodt és derült kedélyű mester szemébe, aki, megfogva az ifju kezét, így végezte szavait: „Alkibiadeszem légy nemesen büszke arra a legnagyobb birtokra, melyet az istenek az emberi szívnek adtak, de ne olyan birtokra, mely még egy kis térképensincs meg!”

Tóth Pál.

H I R E K.

— **Athelyezés.** Fejes Kálmán honvédhadnagy, társas köreink egyik rokonszenves fiatal tagja, a 10-ik honvédezdredtől a 18-ik honvédezdredhez Sopronba helyeztetett.

— **Lelkészhallgatás.** A balsai (Szabolcsmegye) ev. ref. egyházi küldöttjei, számszerint hatan, a múlt vasárnap városunkban jártak, hogy az egyházukban megüresedett lelkesi állomásra itt papot keressenek. A délelőtti isteni tisztelet alkalmával Korocz József miskolczi segédlelkészt, délután pedig Patakya Pál segédlelkészt, a Szathmáry-ház nevelőjét hallgatták meg az újtemplomban.

— **Hidvégi Benő** kir. tanfelügyelő úr lapunk legközelebbi számában azt igyekezett megmagyarázni H. L. iparos polgártársunknak, hogy izgatni és lelkesíteni az mindegy. És ha ő Kossuth Lajosról azt mondja, hogy izgatott, azt nekünk ugy kell érteni, mintha azt mondaná, hogy bennünket „gyors, erélyes fellépésre, cselekvésre buzdított, lelkesített!” Bocsásson meg az igen tisztelt tanfelügyelő úr, ha ezt a bécsi szitán átszűrt tudományt sem H. L. iparosnak a feje, sem a mi fejünk nem képes bevenni. A mi gyarló és véges elménk nem tud felemelkedni olyan magas császári és királyi udvari nézőpontra, a hol Kossuth Lajos és Hurbán Szvetozár egyenlőnek látszik, mert hát a kir. tanfelügyelő úr nyelvtani magyarázata szerint mind a kettő agitátor, a ki „az általa helyesnek hitt ügy érdekében gyors, erélyes fellépésre, cselekvésre buzdít, lelkesít.” — Orczy Gyula urnak, a ki szintén agitátornak nevezte Kossuthot, már egy ízben nagyon kemény hangon megmagyaráztuk, hogy mit jelent az „agitátor” szó és hogy lehet-e azt a magyar nemzet bálványképére: Kossuth Lajosra alkalmazni? Azért magyaráztuk pedig neki kemény hangon, mert ő róla, mint régi publicistáról feltételeztük, hogy nagyon is tisztában van a szó fogalmával s azt ő hazánk legnagyobb fiára csakis ellenszenvből, rosszakaratból alkalmazta. Hanem a kir. tanfelügyelő úrral szemben most lágyabb hangot használunk, mert látjuk, hogy — fogalomzavarban szenved. — Ez a két szó: „izgatni” és „lelkesíteni” nem egyértelmű. Teszék csak elővenni egy — a tanfelügyelő ur szellemének talán leginkább megfelelő — német szótárt. Abban látjuk, hogy „agitiren” annyit tesz, mint izgatni, lázítani; „animiren” pedig buzdítani, lelkesíteni. Hát nem sokkal szebb lett volna, ha a tanfelügyelő ur felolvasása alkalmával azt mondja, hogy Kossuth jobban tudott

lelkesíteni, mint igazgatni; akkor nem botránkozott volna meg benne az az iparos. De hát a tanfelügyelő urnak — ugylátszik — szójáték kellett, mely ilyen formában pattant ki: „jobban tudott izgatni, mint igazgatni.” Ilyenforma szerencsétlen szójátékcot csinált az egyszerű falusi gyerek is a templomban. Diktálta a 85. dicséret második versét, (ezt az éneket ismeri talán a tanfelügyelő úr falusi rektor korából?) s a következő sor helyett: „az izgató, csalogató, mégis engem bűnre vett” ezt diktálta: „az igazgató, csalogató” sat. Nagyon természetes, hogy a rektor, a ki mint iskolai igazgató nem valami hízalgó czélzást látott állásának az „izgató” szóval való összezavarása által, ott tüstént a szent helyen gyöngéd nyakonütésben részesítette a nebulót. Ez az ártatlan kis történet is azt bizonyítja, hogy az „izgató” szó a régi egyházi írók szerint is csalogató, amitő és görbe úton járó lázítót jelent, mely bárkire alkalmaztassék is, sértést foglal magában. Hát már most azt kérdezzük, mi szükség volt arra, hogy a kir. tanfelügyelő úr azt a szent öreget, a ki nagy lelkének minden gondolatát, szívének minden érlükletését szeretett hazánk javára és boldogságára áldozta és áldozza mai napig is, ily sértő és lealázó jelzővel támadja meg?! ... Hol tanulta a tanfelügyelő úr a történelmet? ... Pápán? Patakon? vagy Debreczenben? ... Ezeket a helyeket nem tanítják azt, hogy Kossuth izgatótt! ... Van ugyan még egy történelem, a „tágabb haza” nagynevű írójától. Ha ezt tanulta, akkor ajánlatos, hogy ne tartson többé felolvasást a történelemből, tartsa meg magának nagy tudományát s bécsi szellemétől áthatott eszméit ne csepegtesse a józanon gondolkodó iparos lelkébe.

— **Hangverseny.** Ma este tartja a „Három róza” szállodában a kereskedelmi iskola ifjúságából alakult zené-egylet hangversenyét, melynek programja nagyon érdekes és élvezetesnek ígérkezik.

— **A honvédek bevonulása.** A 10-ik honvédezdredhez besorozott újonczok kiképzetését végett ma vonulnak be a József-laktanyába.

— **A miskolczi ipartestület** Pfliegler Ferencz elnöklete alatt vasárnap délelőtt tartotta meg évi rendes közgyűlését. Az előjáróság által beterjesztett zárszámadás és költségvetés elfogadtatott, azután az előjáróság tagjaiul megválasztottak: 1. Dobos Sámuel, 2. Csontó Albert, 3. Roszik Károly csizmadia, 4. Bendrin János, m. szabó, 5. Fekete Bertalan, lakatos, 6. Pick Jakab, kárpitos, 7. Schneider Mihály, pék, 8. Kolin András, cipész, 9. Bátorfy Ferencz, kovács, 10. Portel János, szijgyártó, 11. Zborovszky Sándor, hentes, Póttagokul: 1. Bortnyik Lajos, 2. Kasza József, csizmadia, 3. Kiss Gyula, magy. szabó, 4. Nagy Károly, timár m. 5. Kiss Lajos, férfi szabó, 6. Berecz József, asztalos m. 7. Kóris Lajos, lakatos m. 8. Tóth János szűcs m. 9. Singer Lajos, bágogos m. 10. Benda János, hentes m. 11. Freund József, női szabó, 12. Haida János, fazekas. Számvizsgálóknak: 1. Forster Rezső, 2. Edelman Simon, arany m. 3. Polatsek Arnold, lakatos.

— **A miskolczi takarékpénztár** évi rendes közgyűlését vasárnap délután tartotta meg. Az évi osztalék egy részvény után 75 frtban lett megállapítva. A választmány és felügyelő bizottság tagjaiul a régiek választottak meg.

— **A miskolczi hitelintézet** a gömői pályaudvar szomszédságában levő áru és terményraktárait kibővíteni készült azon czélból, hogy gypajutis tartson raktáron és gypajuvásárt is rendezzen a jövő nyáron már. Ismét egy nagy alkotás lesz ez a kereskedelem terén, miért is részünkről is üdvözöljük a hitelintézetet, mint oly pénzintézetet, mely igazán hivatása magaslatán áll. Ha ezen valóban praktikus vállalkozás sikerül, a belőle a gazdákra és gyárosokra egyaránt hármló előny szinte megbecsülhetetlen. Teljes sikert kívánunk!

— **A miskolczi ipartestület** és segélyegylet 1892. évi jelentése öröndetes módon tanuskodik derek iparosaink jó szelleméről. A betegsegélyező pénztár ügyét sikeresen oldották meg. Egy iparoskör alapítása tervben van már. A jelentés rideg számadatait ide jegyezni nincs kedvünk és terünk, csak annyit jegyzünk meg, hogy nincs hiba a kréta körül. Az elnökség és előjáróság oly férfiakból áll, kik a testületnek valóban díszere válnak.

— **Karacs Teréz** arczképének megfestetéséről tanácskozott az ev. ref. felsőbb leányiskola tanári testülete tegnap délelőtt 11 órakor. Ajánlat érkezett Kiss Alajos egri festő és ipariskolai rajztanártól, ki a képet 100 frtéért hajlandó megfesteni, míg Adolf Mühl „Kunstmalerei” című prágai czég ugyanazt 50 forintért teljesíti. A tanári testület az olcsósága daczára sem adja a képet a prágai czégnek, mert Karacs Teréz arczképét okvetlen csak magyar festővel fogja megfestetni. — Ha Kiss Alajossal nem lehet, hát megfesti majd valami más nevesebb budapesti festő. Karacs Teréz arczképét cseh emberrel festetni bűn volna a hazafiság ellen még akkor is, ha a cseh potom árért dolgozik.

— **A miskolczi athleta-kör** bükkvidéki turistaosztálya múlt vasárnap délután tartotta választmányi ülését Lichtenstein József másod-elnök elnöklete alatt. Tagok 23-an jelentek meg. Elnök üdvözlő választmányt és az ülést megnyitja, az egyletnek egy jegyzője sem lévén jelen, a jegyzőkönyv összeállítására az athleta-kör jelenlevő

jegyzőjét Andor Tivadart kéri fel. Katona József hűségesen beszámol mint pénztáros. Az egylet múlt évi bevétele 450 frt, a kiadás 411 frt 30 kr. volt, a maradvány tehát 38 frt 70 kr. Andor Tivadar olvassa az elnöki jelentést, mely szerint, ugy a rendes, de különösen a pártoló tagok száma megnövekedett. A múlt évben az egylet két utat készített a Bükkben és adott át rendeltetésének. Az ülés nevezetesebb részei Kárász István m. kir. főerdész jelentése, mely szerint a földmívelési m. kir. miniszterium a vízvezeték ügyében a Kolba czéggel kötött szerződésében kikötötte, hogy a czég tartozik a Király-kutig utat és ott egy menházat építeni. melyet aztán a miniszterium az egyletnek ad át. Lelkes éljenzéssel vette tudomásul a választmány a bükkvidéki turista-egyletet a hozzá való csatlakozásra, midőn is minden tag a havonként megjelenő „Turisták lapja” című illusztrált közlönyt kapja, mely egész évre csak 50 krajzárba kerül az egyletnek egy tag után az első évben, később egy-egy forint lesz. A tagdíj azonban az eddigi maradvánnyal elfogadott csatlakozás után is, mely egyelőre csak egy évre van tervezve. A jövő évben az egylet új utakat épített a Király-kuttól a felső tóig és a Szentlélekre. Az ottani zárdaromokat a teljes enyészettől megóvja, illetőleg kitaroztatja. Az athleta-kör Bulyovszky Gusztáv kezdeményezésére ápril 8-án műkedvelői szini előadást és táncmulatságot rendez, melynek tiszta jövedelme a turista osztály czéljaira van szánva. Bulyovszky kéri a tagokat az ünnepély sikerének előmozdítására, mit azok lelkesen megígérnek. Végre az elnök a sajtó jelenlevő képviselőit kéri a további támogatásra és köszöni az eddig tanusított figyelmet is. A jegyzőkönyv hitelesítésére Bulyovszky Gusztáv, Sugár Ignác és Petro József urakat kéri fel az elnök, ezek után az ülés az elnök életével befejeződik. Mi részünkről arra kérjük lapunk t. olvasóit, hogy ugy az athleta-kört, mint annak turista-osztályát minden tőlük kitelhető módon támogassák, mert mindez előidézi az idegen forgalmat Miskolczon, miből ismét csakis a város lakossága húzza a hasznot. Az ápril 8-ikán rendezett mulatság is fényes és látogatottnak ígérkezik.

— **Az ág. ev. nőegylet hangversenye** — a már ismeretes programból itélve — egyike lesz ama magas színvonalu művészi estélyeknek, melyeket városunk kebelében csak nagy ritkán élvezhetünk. Megyénk és városunk legjobb művészi erői lépnek e hó 4-én, azaz szombaton este a „Három róza” szálló dísztermében a pódiumra, hogy gyönyört nyujtsanak a bizonyára nagyszámu hallgató közönségnek. A mi tehát az estély művészi oldalát illeti, csak is gratulálhatunk az ev. nőegyletnek, hogy sikerült neki a közreműködő erőket megnyerni. De a midőn e tekintetben elismerésünket kifejezzük, nem tehetjük, hogy a műsor szellemére nézve meg ne tegyük szerény és tiszteletteljes megjegyzésünket. A műsor ugyanis nagy mértékben nélkülözi a magyar szellemet, a magyar művészetet csak száműzetett volna onnan; még a miskolczi dalaregylet is idegen föld termékeit plántálta oda. Legyen meggyőződés a t. rendezőség, hogy mi nem kicsinyes akadékoskodásból mondjuk ezeket, mert mi vagyunk azok, a kik leginkább mérlegelni tudjuk e nem mindennapi művészeti estély horderejét; de bizonyos aggodalom fog el bennünket arra az esetre, ha e hangversenyen — a mint remélhető is — idegen megyebeli emberek fognak megjelenni. A kik cse külföldi származásu műsorból városunk szellemére és érületére találnak következtetést vonni. Azért városunk jó hírre érdekében kérjük a rendezőséget, hogy — ha még nem késő — egy pár magyar születésű hangot vegyítsenek a műsor számai közé; főleg pedig arra kérjük a szereplő urakat és úrnőket, hogy ha már idegen földről vették a zenét, legalább magyar szöveggel adják fel azokat, mert nem szeretnénk, ha a közönség lelkében a művészi hatást lerontaná az idegen nyelv felleptetése miatt támadható bosszankodás.

— **Dr. Sassy János**, városunk egyik kiváló képzettségű orvosa „Közkórházaink működése” czímen a kórházak évi jelentései alapján igen érdekes és hasznos kis füzetet irt. Összefoglalva bemutatja a közkórházak múlt évi működését, a mi tekintetbe véve, hogy a kórházügynek külföldön egész irodalma van, míg nálunk majdnem semmi, dicséretre és elismerésre teszi méltóvá Sassy dr. fáradozását. A füzet első része a fővárosi közkórházak működését tárgyalja, a második rész a vidéki közkórházakról szól. A fővárosi közkórházak működésének tárgyalásánál számadatokkal bemutatja a szerző, hány beteget ápoltak a fővárosi különböző sörházaiban, halálzási statisztikát ad és csoportokítja a betegeket születésük helyei, foglalkozásuk, életkoruk és családi állapotuk szerint. A vidéki közkórházaknál összehasonlításokat tesz Magyarország és más országok között és arra az eredményre jut, hogy Magyarország ugy a kórházak számát, mint azoknak betegforgalmát tekintve s a népességhez viszonyítva, az összes államok között az utolsó helyet foglalja el s még Oroszországnak is megelőtte áll. Szükséges tehát, hogy a kórházak száma szaporíttassék, a primitív berendezés gyökeresen javíttassék, és az ápolási díjak ne emeltessenek, hanem

inkább lejjebb szállíttassanak. Érdekes e füzetnek ama része, mely az elmebeteg ügyével foglalkozik. Most olyan szomorúak a viszonyok, hogy egynémely „tébolydai osztály” még mindig fog háza az elmebeteg számára.

— **Dienes Péter** polg. iskolai tanár szabad előadása a honfoglalásról igen szép és nagy közönséget vonzott a polg. iskola tornatermébe mult vasárnap délután. A sikeres folyékony szép előadás általános tetszésben részesült. Társadalmunk több kiváló férfja is jelen volt.

— **Öngyilkosság.** Futó tüzként terjedt el hétfőn este városzerte azon megdöbbentő hír, hogy Fuchs Mórész magánzó, ki városzerte mint köztisztelőben álló egyén volt ismeretes, hétfőn délután Kassán, hová a napokban utazott, öngyilkossági szándékából revolverrel agyonlőtte magát. E gyásos esetről a család még az nap táviratilag értesített. — A szerencsétlen férfi atyja volt Fuchs Leontin, a „Gyám” című vigjáték szerzőjének. Öngyilkosságának okául állítólag bürze játékának szerencsétlen kimenetelét tulajdonítják, a mely miatt anyagilag teljesen tönkrement. A mélyen megszorított család találjon némi vigaszt a városzerte nyilvánuló részvétben.

— **A tanügyi-kör** márczius 15-én tartandó ünnepélyén a nagy napról méltóan fog megemlékezni Gálffy Ignác a polgári iskola érdemes igazgatója, ki akkor a városháza dísztermében olvassa fel a tanügyi-kör megbízásából a márczius 15-iki remniszcenciákat. Kemenczy Kálmán polg. iskolai tanár pedig egy hazafias költeményt fog elszavalni ez alkalommal. Az ünnepély oly látogatott és fényesnek ígérkezik, mint a minő mult évben volt. Lehet hogy a dalárda is közreműködik. A részletes programot majd később adhatjuk csak. Beléptidij nem lesz.

— **Izgatás Mező-Csáthón.** Mező-Csáthról a következő sorokat kaptuk: A kormány egyházipolitikai programja s kiváltképen a polgári házasság ellen városunkban is fogdoszák a lakosokat, egy Melczér Géza országgy. képviselőnkhez benyújtandó kérvény aláírása céljából. S már ez ideig is számosan irtak alá, mely Rosszay Endre kath. tanító buzgólkodásának köszönhető; ki sem időt, sem fáradságot nem kímél arra nézve, hogy mentől többen legyenek, a kik bizonyosítgat tesznek. A kérvény szövegét én is átolvastam. Ugyanám odaszól a képviselőhöz, mintegy figyelmeztetvén őt, hogy ha minden tőle telhető móddal és eszközzel meg nem akadályozza a polgári házasság behozatalát, a kérvény alá irtaknak bizalmát nyomban elveszti!... Hát a t. képviselő ur e miatt nem eshetik ugyan kétségbe, mert — egynehány kivételével — ez ideig számba vehető egyén nem irt az alá. Városunknak a legalsóbb rendű és rangú lakosai, többnyire választói joggal nem bíró egyének azok, a kiket az aláírásra rá lehetett bírni; melyet az is bizonyít, hogy sok girbe-görbe keresztvonás díszleg ott, lévén a névalíró Rosszay ur. — Én részemről azt nagyon természetes dolognak találom, ha valamely polgártárs egy vagy más uton óhajtat nézetét akármiről is érvényre emelni, avagy más által emeltetni. S ha városunk egyik vagy másik polgára hordozná házról-házra a jelzett ügyben kérvényét pártfogás végett, nem látnék benne semmi különöset. — legyen az ő hite szerint, — de hogy egy néptanító (tartozzék az bármely felekezethez) tévutra vezesse a könnyen hívő népet, egy még nem egészen ismeretes dolog iránt, hirdetve, hogy az ország a legnagyobb erkölcstelenség fertőjébe süllyed, ha a kormány amaz intenciója talán érvényesülend, s hogy a nép nyakába a polgári házasság behozatala által óriási adó fog akasztatni, ... egy tanítótól, hogy enyhén fejezzem ki magamat: nem illő dolog. Tanítónak hivatása az, hogy igazat tanítson s ne ártsa magát olyan dologba, mely hivatalával összhangzásban nem áll. Az pedig, hogy a midőn nevezett tanító ur házról-házra jártában oly liberálisan gondolkozó polgártársra is akadt, kinek házából pirulva és hosszú orral kénytelen vala távozni, a tanítói tekintélynek sehogyan sem szolgálhat javára. Egyébként — ugy hiszem — hogy R. urnak felülről füttyölnek és ő pedig tánczol ... csakhogy nagyon gyenge tánczos. (. . . h . . . k.)

— **Bucsuszó.** A lugosi erdő-felügyelőség kerületébe áthelyeztetvén, sürgős távozásom folytán fogadják ismerőseim, barátaim ez uton ugy magam, mint családom nevében szívélyes búcsú-üdvözlémet. *Petykó József*, m. kir. erdősz.

— **Katonai lóvásár.** A m. kir. földmívelésügyi miniszter közhírré teszi, hogy a hadsereg lószükségletének fedezése végett vármegyénk területén és pedig: Mező-Kövesden márczius hó 19-én, Miskolcson márczius hó 21-én katonai lóvásár fog tartatni. Ezen vásárokon szilárd testalkatú, jó mozgást és kitartást ígérő, tulságos használat által még meg nem rontott s a katonai használatot gátló hibával nem bíró 4—7 éves és a legalább 158 centiméter magas lovakat fogják megvásárolni. Lótenyésztőknek figyelmét felhívjuk a lóvásárra.

— **Panasz.** Az államvasuti indóháztól bevezető kocsis- és gyalogutak oly ázsiai állapotban vannak és lehetőleg rosszul világítva is, hogy a vasuti alkalmazottak, kik kénytelenek ezen utakat folyton igénybe venni, méltán el vannak keseredve az illetékes intéző körök iránt. Legalább ezer ember kénytelen a járhatlan utakon ugyszólva naponként menni. Ha már egyébként nem is, hát az üzletvezetőségi tiszt-

viselők iránti figyelemből annyira rendbe kellene hozni és lehetőleg gyorsan egy a szerkér, mint főleg a gyalogutakat, hogy az örökösön hangzó panaszt a megnyugvás és elismerés váltsa fel végre valahára. Ha azt akarjuk, hogy az idejött idegenek jól érezzék magukat városunkban, ugy nagyobb figyelemmel kell lennünk érdekeik iránt. Vegye fontolóra a városi tanács és a képviselőtestület azt, hogy mennyi sok nálunk már is a községi pótdadó és ha már türelmesen fizeti azt a vasutas is, hát legalább jó úton akar járni és kellő világítás mellett.

— **Tolvaj mindenek.** Kedden d. e. Tóth Károly csabai illetőségű mindenek szolgálat adójának (G. M.) szekrényéből 181 frt készpénzt ellopott és azzal megszökött. Az esetet Berner kapitánynál jelentették, ki a sürgős intézkedéseket megtette a tolvaj kézrekerítése végett.

— **Helyreigazítás.** Lapunk mult számában a dr. Rác Jenő gyógyszerész által adományozott szép nagy darab hegyjegeczről azt irtuk, hogy Erdélyből származott. Most helyreigazítjuk olyképen, hogy a szép ajándék Szathmármegyéből, ugyancsak Kapnikbányáról került a miskolci ev. ref. felsőbb leányiskola tulajdonába.

— **A B.-M. Közlöny** a tanügyi kör legutóbbi nyilvános felolvasásának jóvedelmét alig hét forintba teszi, bizonyosan sajtóhiba az, kérjük helyreigazítani a jövő számban, mert a jóvedelem nem hét, hanem huszonhárom forint volt, mint a „Szabadság” azt jól közölte is. *Dr. Halász Sándor*, a tanügyi kör pénztárosa.

— **„Terjeszszük a szabad eszméket”** című cikksorozat térszűke miatt mai számunkból kimaradt.

— **Pompás** jó és aránylag olcsó borai vannak Árvay Dánielnek. Lakik, mint tán mindenki ugys tudja, arra a Tetemvár-felé.

Ujdonságok, legjobb minőségű angol kelmékből dus választékban érkeztek **Steinfeld és Fischer** czég férfi-szabó üzletébe Miskolcson. Nevezett czég főtőrekvésének tartja a ruhák izlésteljes elkészítésére és elegáns kiállítására a legnagyobb figyelmet fordítani. Tavasz- és nyári szövet ujdonságokból, minták jutányos árák jelzésével, legujabb angol divatkép kíséretében készséggel küldetnek bérmentve a nevezett czég által.

IRODALOM.

Kiss Károly, a „Gyöngyösi Lapok” volt főmunkatársa „Közönséges emberek” czimen beszélyeket és vázlatokat tartalmazó 204 lap erős művet adott ki, mely Löwy József fia bizománya. Ára 3 korona. Ajánljuk az élénk tollal irt művet lapunk t. olvasóinak becses figyelmébe.

Seltenreich Emma urhölgy, lapunk jeles munkatársa a helybéli ev. ref. felsőbb-leányiskola kitűnő vezérnevelőnőjéről már évek óta tudva van, hogy sikeresen foglalkozik az irodalommal, különösen alkalmas színműveket szokott írni növendékei számára, kikkel aztán tényleg el is játszatja a megirt darabokat az intézet dísztermében. Most e vigjátékokat német nyelven is kiadta Bécsben Kunast Adolfnál. Gratulálunk a szép sikerhez!

— **„Magántisztviselők Lapja”** czimen új lap indul meg Budapesten márczius elején a magánhivatalnokok érdekeinek védelmére. Előfizetési díj egy negyedévre 1 frt 50 kr. A lap jóvedelme a magánhivatalnokok nyugdíjintézetének alapjára van szentelve. Mely napokon jelenik meg, arról nem szól a kronika, illetőleg az előfizetési felhívás. Különben az illetékes körök figyelmébe ajánljuk a megjelenendő lapot.

SZÍNHÁZ.

Pénteken, febr. 24-én a „Pezsgő”, Murainak e minden mélyebb intenció nélkül való, de mindamellett érdekes, nevetető vigjátéka adatott néplőadásban most rövid idő alatt már harmadszor, de egészen felt ház előtt. A szereplők most is lelkiismeretesen rajta voltak, hogy játékkal a derült hangulatot fokozzák.

Szombaton, febr. 25-én Schiller drámája az „Ármany és szerelem” bilincselte le a figyelmet és ragadta magával az érzelmeiket. Mintha a forradalom, az újítás szele törne elő a Valter Ferdinánd (Szakács) dictióiból, midőn a természet által a szíve oltott szerelmet hatalmasabbnak, jogosultabbnak mondja rangnál, hatalomnál s nemes-levélnél. A sikeres tanulmány eredménye a Szakács alakítása, de ép ily jó véleményt kell nyilvánítanunk a többi szereplőkről is. Kazaliczky a nagyravagyó s nagyravagyásában mindenre kész miniszter, a Ferdinand apja; Miller Lujza (Gyurman A.) Ferdinánd hűséges, de az ármany által hűtlennek feltüntetett kedvese; Miller zenész a Lujza apja (Győre) Szentessy I. mint Ladi Millford jól megérdemelt tapsokat nyertek a játékok által meghatott közönségtől.

Vasárnap, febr. 26-án, „Viola” Szigeti énekes népszínműve nem igen volt alkalmas arra, hogy igazabb hatást támaszson. Eötvös egyik regénye után készült, inkább élet vagy korkép ez, de nem oly kivitelben, hogy a szerkezet lazasága s a drámai cselekmény biányiért kárpótolna. Kazaliczky és Szerdahelyi tudtak mégis némi érdeket kölcsönözni a darabnak, amaz Violát a haramiává üldöztött, de jobb érzelmet megőrzött szerencsétlent; emez Petit, a mindenütt ott levő s segítő hűséges és halálatos cigányt mutatták be igaz, élethű alakításban. Óhaj-

tanók Kazaliczkynál, ha egy bizonyos tájkiejtést elhagyna, ha nem hangoztatna oly erős „s”-eket az ilyen szókban: szivessen, természetesen stb.

Szerkesztő postája.

Kajabusznak. Becses kéziratát megkaptuk, mihamarább közöljük öket. Nagyon köszönjük becses munkáit. A napokban levélben is adunk választ.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **Dr. Halász Sándor.**
Kiadó: **Wesselényi és Kőnig.**

62. szám.
p. v. 1893

Árverési hirdetemény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a miskolci 10314. számú végzése következtében dr. Genci Samu ügyvéd által képviselt Stern Károly budapesti lakos ügyének javára Dessewffy András miskolci lakos ellen 250 frt s jár. erejéig fogamatósított biztosítási végrehajtás útján lefoglalt és 382 frt 50 kr-ra becsült különféle házi butorok és eszközök, szőnyegek és ágyszerítők, egy czimbalom és egy pej kocsis ló mint ingóságok nyilvános árverésben eladatnak.

Mely árverésnek a miskolci kir. bíróság 1093/1893. számú végzése folytán 250 frt tőkekövetelés, ennek 1892. évi október hó 15 napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 63 frt 95 kr-ban bíróilag már megállapított s jelen árverési költségek erejéig Miskolcson alperes lakásán Kossuth-utca 15. sz. a. leendő eszközésére **1893. évi márczius hó 8-ik napjának délutáni 2^{1/2} órája** határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Miskolcson, 1893. évi február hó 20-ik napján.

Csesznok, kir. bir. végrehajtó.

MEGHIVÓ.

Miskolcson, 1893 márczius 5-én, vasárnap,
a **SEPER-Nagyszálloda** dísztermében
tartandó

JELMEZ-BÁLRA

van szerencsém a t. közönséget tisztelettel meghívni

TÖRÖK I. táncztanító.

Kezdeté **8 órakor.** — Karzat **40 kr.**

A jelmezesek bevonulása a második emeletől a nagyterembe 60 trombita harsogása, 60 dob pergése és két ördögvezér vezetése mellett fog történni.

A jelmezek czifrasága és sokasága oly nagy lesz, a milyen még Miskolcson sohasem volt.

Arjegyzék.

Löhère, szavatolt arankamentes	76 frt
Luczerna, szavatolt arankamentes	60 „
Valódi queditburgi	
Oberndorfi répagam	52 frt
Buczok, répagam	43 „
Mammuth, vörös, óriás répagam	48 „
Leuttowitzi sárga répagam	46 „

SCHWEITZER HENRIK
magkereskedésében
MISKOLCZON, Király-utca 4. sz.

Elismerő nyilatkozatok.

Miskolc, 1893. február 18.

T. Schweitzer Henrik úrnak Miskolcson.

Kívánságára szívesen kijelentem, hogy a múlt évben öntől vásárolt **vöröshere- és répagavakkal**, úgy **csiraképesség**, mint **tisztaság és fajazonosság** tekintetében teljesen meg voltam elégedve.

Tisztelettel **Lichtenstein József.**

T. Schweitzer Henrik úrnak Miskolcson.

Örömmre szolgál önt értesítenem, hogy a múlt évben öntől vásárolt **löhère és répagavak** úgy **arankamentesség**, mint **csiraképesség és fajazonosság** tekintetében teljesen kielégítettek.

Dédesen, 1893. február 18.

Tisztelettel **Mezey Dávid.**

Csödtömeg eladási hirdetmény.

A miskolci kir. törvényszék mint esőbírósnak 1893. év február 26-án 1918/és. 893 sz. a kelt végzése folytán **Weinberger Sándor** esődtömegéhez tartozó Miskolczon a „Zöld papagályhoz” címzett a Széchenyi és Deák-utca sarkán levő rőfös, divat és rövidáru üzlethelyiségbeni leltárilag 16744 frt 94 krra becsült összes boltiáruk és 1000 frtra becsült üzleti összes felszerelvények szabad kézből zárt ajánlat mellett eladatnak a következő feltételek alatt u. m.

1. A zárt ajánlatok 1893. év márczius hó 10-ik napjáig alólirott tömegdondokhoz nyújtandók be, a hol a közelebbi adatok is megtehetőek.

2. Minden ajánlattevő köteles a fentebb említett bolti áruk és felszerelvények 10% át bantapénzül ajánlatához esatolni s a teljes vételár ajánlatának elfogadása és helybenhagyása után 15 nap alatt egyszerre készpénzben kifizetni.

3. A bolti állványok, illetőleg összes felszerelvényekre külön is tehető ajánlat.

4. Az ideiglenes választmány fenntartja magának a jogot, hogy a tömegdondokhoz beérkező ajánlatok közül szabadon választahasson s a esőbírósnak elfogadás végett előterjesztesse.

Az eladás ehhez képest csak akkor válik véglegessé, ha az ideiglenes választmány az ajánlatot elfogadja, illetve elfogadandónak véleményezi és azt a esőbírósnak is elfogadja, illetve helyben hagyja.

Miskolcz, 1893. február 26. napján.

S. Hekkel Károly
ügyvéd.

mint Weinberger Sándor esődtömegdondoka.

Van szerencsém Miskolcz város és vidéke nagyérdemű közönségének tudomására adni, hogy **Miskolczon Fazekas-utca 39-ik szám alatt**

szobafestő és mázoló-üzletet

nyitottam

Sok évi külföldi tapasztalataim s vállalataim szakszerű beosztása folytán azon kellemes helyzethez jutottam, hogy vállalataimat minden más versenyt kizárva, a legdiszesebb kiállításban, az árak bámulatos jutányossága mellett vállalhatom fel s azt megrendelőim részére kezeség mellett teljes megelégedésökre készítem el.

Kiváló tisztelettel

3-3

Vinceze Sándor

szobafestő és mázoló-mester.

Van szerencsém tisztelt vevőim, valamint a n. é. közönség b. tudomására hozni, miszerint **az üzlet beszüntetése miatt** az alább felsoroltak egymint: **2000 drb szőlővessző, riparia, portális, pálmák, fikusok, begoniák, caladiumok, szőnyeg és egyéb melegházi disznövények**; továbbá elismert fajú **azaleák, caméliák, rhododendronok** s nagyobb díszítésre alkalmas magastörzsű **evonymusok, laurusok, coniferák** s még több hidegházi növények; valamint kitünő fajú **almafák, rózsák, díszcs erjék és fák**; továbbá kitünő palma és egyéb földnemek, nagymennyiségű **istálló-trágya**, néhány ezer **virágedény** s egész **üvegházi berendezések**

a termelési áron alul adatnak el.

Kiváló tisztelettel

OSBERER FERENCZ, műkertész.

Az osztrák-német bútorszállító egyesület tagja.

Új szállítási, bizományi és költöztetési vállalat!

Több bel- és külföldi cég által buzdítva, a mellett is elegendő alappal, éveken át nyert szakképességgel, kereskedelmi tapasztalatokkal és a forgalmi viszonyokban kellő jártassággal bírván, elhatároztam magamat, itt helyben — több vasúti vonal központján — egy **szállítási- és bizomány-üzletet**, a törvényesen bejegyzett cég:

Ifj. Wechsler Sámuel

1-3

név alatt megnyitni, melylyel egyszersmind egy tudakozó iroda lesz összekötve, ahol

a közönség kényelmére úgy a lakás-bérbeadóknak, valamint a bérbevenni óhajtóknak felvilágosítással díjtalanul szolgálók:

házbútorok elszállítása, akár helyben, akár más városba, a legzélsebbben belül kárpitozott butorkocsikban eszközöltetnek:

házbútorok vagy egyéb értékek gondos őrködés végett raktározatnak.

Midőn t. czimnek ezen vállalatot becses figyelmébe és támogatására tiszteletteljesen ajánlom, biztosítom, hogy igyekezni fogok pontos és olcsó szolgálat által a nyerendő bizodalmat megérdemelni. Teljes tisztelettel

Ifj. Wechsler Sámuel, szállitmányos

— Irodai helyiség: Széchenyi-utca 14. Teper-féle ház. —

A t. közönség kényelmére lakásoknak díj nélküli közvetítése.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy **Széchenyi-utca 116. szám alatt** (Koos Miksa úrral szemben) **újonnan berendezett**

rőfös- és divatáru-üzletemet

már megnyitottam, és ugyanott raktáron tartok **a közelgő évadra szükséges mindennemű kül- és belföldi cikkeket**, nevezetesen: **ruhakelmék és mosó-cikkek, carton, szatain, batiszt stb.** Nagy raktár és választékot tartok: **vásznak, chiffonok és asztalneműekből, bútorokból, függönyök- és szőnyegek**ből. — Különösen ajánlom dús választékú **női- és férfi-fehérmű-cikkeimet**, úgymint: **ingek, gallérok, kézelők, nyakkendők stb.**

Rövidárúkbán

az összes csak gondolható cikkeket raktáromon tartok.

A n. é. közönség becses pártfogását kéri

teljes tisztelettel

2-4

SCHÄFFER IGNACZ.